

Michael Cobabus

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Michael Cobabus, S.S. Th. D.
& Mathem. P. P. ad Exequias Quas Daniel Friderico Hegenwaldo, Infantulo
mellitissimo, filiolo suo desideratissimo, paratas & expeditas cupiunt,
Moestissimi parentes. Omnes Academiae Cives ... officiose invitat ...**

Rostochi[i]: Kilius, 1659

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770973949>

Druck   Freier Zugang

Copabus, M.,
in D. F. Hegenwald.

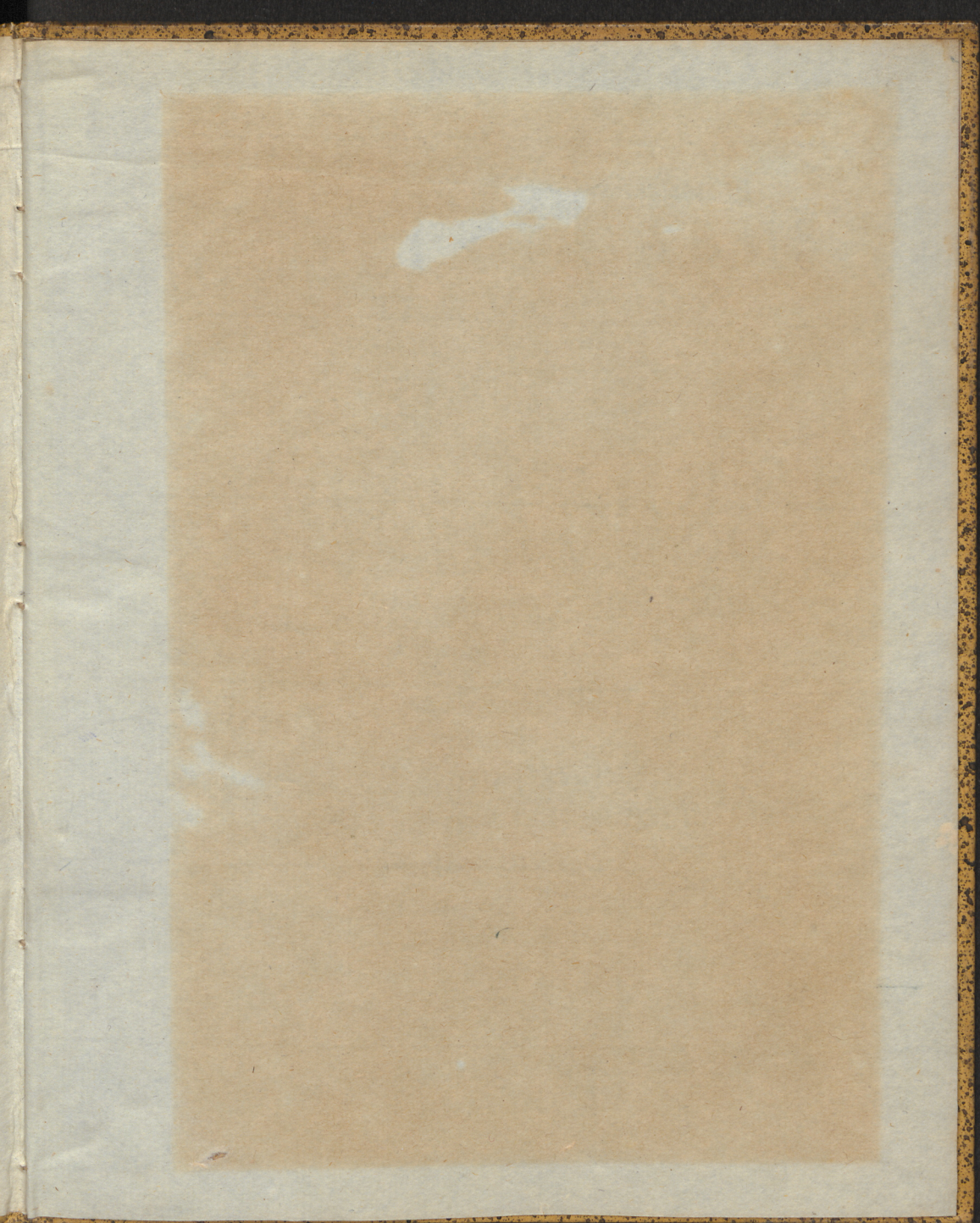
Rost. 1659.

4.

PROGRAMMA

127.

Quo

RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

MICHAEL COBABUS,

S.S. Th. D. & Mathem. P. P.

ad

Exequias

Quas

DANIELI FRIDERICO
HEGENVALDO,

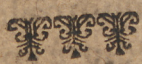
mellitissimo, filiolo suo de-
sideratissimo,

Paratas & expeditas
cupiunt,

Moestissimi parentes.

Omnes Academiae Cives amanter, &
officiosè invitāt.

*Conventus fiet in templo Mariano ad horam
mediam primam.*

ROSTOCHI,

Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typ.
Anno M. DC. LIX;

Uòd mors corporis sit vitæ tem-
poralis privatio, vel animæ &
corporis solutio, quâ tabernacu-
lum terrenæ hujus domus dis-
solvitur, & mortales omnes na-
turæ debitum persolvere, atq; è
cetu viventium exire coguntur, nemo est, qui
ignorat: Unusquisq; cum Poëta ait:

*Omnes una manet nox,
Et calcanda semel via lethi.*

*Mista senum & juvenum descentur funera: nullum
Sæva caput Proserpina fugit.*

Nascuntur homines; vivunt, & juxta legem cos-
micam moriuntur: aliis morientibus, alii na-
scuntur, ut idem temporis momentum huic au-
spicium adferat vitæ, illi necis, Sicuti stellæ quæ-
dam, quâ hora supra Horizontem emergunt,
eodem temporis articulo aliæ ex adverso se sub-
eundem demittunt, quem ortum & occasum,
quantitatem moruum cælestium scrutantes, atq;
sidera cælestia studiosè contemplantes, nuncu-
pant.

pant cosmicum five mundanum. Quod verò
mors corporis de vitæ tramite defleſcentibus ſit
pœna, & æternæ mortis principium; Chriſtum
verò ſequentibus ſit materia agonis, & victoriæ,
translatio ad ſtatum beatum, ad ædificium, quod
eſt ex Deo, & domicilium non manufactum &
præparatum, ſed æternum in Cælo, ſola Chriſti
Eccleſia novit. Huic ſoli cognita eſt vita gratiæ,
quæ mortem hanc præcedit, & vita gloriæ, quæ
mortem hanc ſequitur. Duas vitas, præclare ait
Auguſtinus, ſibi divinitus prædicatas & com-
mendatas novit Eccleſia, quarum una eſt in fide,
altera in ſpecie; una in tempore peregrinatio-
nis, altera in æternitate manſionis; una in labo-
re, altera in requie; una in via, altera in patria;
una in opere actionis, altera in mercede con-
templationis; una declinat à malo, & facit bo-
num, altera nullum habet, à quo declinet, ma-
lum, & magnum habet, quo perfruatur bonum;
una cum hoſte pugnat, altera ſine hoſte regnat;
una foris eſt in adverſis, altera nihil ſentit adver-
ſi; una carnales libidines frenat, altera ſpiritu-
alibus delectationibus vacat; una eſt vincendi cu-
ra ſollicita, altera victoriæ pace ſecura; una in
tentationibus adjuvatur, altera ſine ulla tentati-
one in ipſo adiutore lætatur; una ſubvenit indi-
genti, altera ibi eſt, ubi nullum invenit indigen-
tem;

gem; una aliena peccata, ut sibi sua ignoscantur,
ignoscit, altera nec patitur, quod ignoscat, nec
facit, quod sibi possit ignosci; una flagellatur ma-
lis, ne extollatur in bonis, altera in tanta plenu-
dine gratiæ caret omni malo, ut sine ulla tenta-
tione superbiæ cohæreat summo bono; una bo-
na & mala discernit, altera, quæ sola sola bona
sunt, invenit. Ergo una bona est, sed adhuc mise-
ra, altera melior & beata. Tota hic agitur ista usq;
in hujus seculi finem, & illic invenit finem; dif-
fertur illa complenda post hujus seculi finem,
sed in futuro seculo non habet finem. Quæ spi-
ritualis & cœlestis vitæ contēplatio, sicuti omnes
Christianos & fideles, quando privantur illis,
quos in deliciis habuerunt, erigit, ita vos mœstis-
simos parentes invitare debebat, ut moderatè fe-
ratis scitissimi filioli vestri obitum. Etsi enim
storgæ naturales vobis imperent, ut acerbè luge-
atis proliæ vestræ mortem subitanæ & inspera-
ram; fas tamen est, vos perpendere, non solum
hominem hac lege à vobis genitum, ut esset mor-
talis, sed filiolum vestrum in finitis malis tempe-
stivè subtrahitum, & ex hujus mundi pelago sub-
vectum in portum cœlestem, & in securam ac
æternam tranquillitatem. Ante mortem ipse
factus est nova creatura per lavacrum regene-
ratio-

tationis, & Christo insertus, ultra limites vitæ
naturalis, in altiore & longè præcellentio-
rem vitæ gradum translatus & elevatus, vivo
jam non amplius ego, aiebar, sed vivit in me
Christus, pervitam cum Christo absconditam
in DEO. Post mortem permistus Angelorum,
animarumq; beatarum coronæ, fruitur conspe-
ctu Dei, stat ante thronum agni cum innume-
rabilibus turbis ex omnibus tribubus & genti-
bus collectis, amictus stolâ albâ & palmas ma-
nu gestans. Vivit nunc vester filiulus, ubi tan-
ta est pulchritudo justitiæ, tanta jucunditas
lucis æternæ, ut, etsi non liceret in ea ampli-
us manere, quàm unius diei morâ, propter hoc
solum innumerabiles hujus vitæ anni pleni de-
litiis, & circumfluentiâ temporalium bonorum
rectè meritoq; contemnerentur: non enim falso
aut pravo affectu dictum est; quia melior est
unus dies in agris tuis, quàm aliàs mille. Cœ-
terum, quæ ipse Parens, non sine mœrore &
lacrymis de filiulo suo recens nato nobis refert
& scribit, hoc loco apponimus: Filiulus meus
natum minimus, DANIEL FRIDERICUS dictus,
natus est hoc instanti anno, die 10. Martii, horâ
nonâ pomeridianâ, & vix quatuor hebdomadas
egressus (an papulis, an epilepsia ipsemet dubius
hæreo)

hæreo) morbo aliquot ante dies correptus fuit,
eoq; ingravescente præterito die saturni, qui erat
dies nonus Aprilis, horâ duodecimâ meridianâ,
inter lacrymas & suspiria nostra vitam cum mor-
te commutavit, placideq; animum exhalavit.
Prognatus itaque est hic infantulus Patre Domi-
no GEORGIO HEGENWALDO, J. U. Docto-
re, & Dicasterii Sternbergensis Advocato dignis-
simo; Matre verò MARGARETHA Volten/
fœminâ lectissimâ. Avus paternus ei fuit Vir Spe-
ctatissimus ac Eximius, Dominus SALOMON
Hegenwald/ Scabinatus Kniphosienfis Regio-
monti p. m. Alsessor gravissimus. Avia DORO-
THEA von Weinberin/ Viri Amplissimi ac Con-
sultissimi, Dn. GEORGII à Weinbern/ Consulis
Palæopolitani, apud Regiomontanos in Borus-
sia gravissimi, ac GERTRUDIS ex nobili
KLEINOVIANA familia oriundæ, neptis.
Avum maternum habuit Virum Spectatissi-
mum & Prudentissimum, DN. JOHANNEM
Volten/ Senatorem hujus Urbis benemeritum;
Aviam maternam MARGARETAM Martens/
fœminam virtutum matronalium claritate spe-
ctabilem. Proavus Paternus ipsi fuit CASPA-
RUS Hegenwald/ Mercator, dum adhuc inter
mortales vitam agebat, Regiomonti primarius.
Proavus maternus JOACHIMUS Volte/ Civis
& Cere-

& Cerevisiarius b. m. non postremus: Proavia
paterna SYBILLA Clerg/ex antiquissimorum
Borussorum prosapia Elersen originem trahens,
Abavum paternum habuit Virum Reverendum
& Clarissimum, Dominum EBERHARDUM
Hegenwald/ auctorem cantilenæ istius: Erbarm
dich meiner O Herre Gott/ &c. quâ utuntur & eri-
gunrur afflicti & pœnitentes. Ex hisce Parenti-
bus filiulus defunctus in hanc lucem editus est.
Quem verò DEUS Parentibus dederat uten-
dum, nunc ad se repetivit. Flosculus adhuc
erat: fructus autem ferre & gaudium Parentibus
parere potuisset, si diutiùs hîc vixisset, & ad æta-
tis maturitatem pervenisset. Nos hujus alio-
rumq; exemplo moniti mori semper discamus,
ut assiduâ mortis assevesatione mortis metum
vincamus per Dominum nostrum JESUM
CHRISTUM. Sic unusquisque intrepido
animo expectabit mortem, & cum Theologo
atque Poëta dicet:

*Cur metuam mortem? mors non est, mortis
imago est;*

*Nam merito nitor, maxime Christe, tuo.
Vermis adhuc spiro moriturus fortè sub horam,
Mors etenim certa est, funeris hora latet.*

Ergo

*Ergo gnate Dei, tibi me jam trado Redemptor:
Vivam seu moriar, sanguine vivo tuo.*

A nobis tandem CIVES ACADEMICI, haut im-
meritò desideratur, ut exequias hujus floſculi
præſentiâ noſtrâ frequentes ornemus, illudq; fa-
ciamus, quod ad mœſtiſſimorum parentum
conſolationem conducere arbitrati fuerimus.
Quod ut ſinguli faciant, & ad funus hoc dedu-
cendum in templo Mariano hodie dimidiâ pri-
mâ ſeſe ſiſtant, & convenient, ſuamq; ſimul &
utriuſq; apud nos Reipublicæ ſalutem ſupremo
Domino commendent officioſè ſeduloq; rogo
& horror. Poſtulat hoc Pietas Chriſtiana, hu-
manitatis noſtræ officium, aliæq; cauſæ
quam plurimæ.

P.P. ROSTOCHI ſub Sigillo Reſtoratûs
ad d. XIX. Aprilis anno recuperatæ
gratiæ clò loc LIX.

& Cerevisiarius b. m. non postrem
 paterna SYBILLA Elerß/ex ant
 Borussorum prosapia Elerßen orig
 Abavum paternum habuit Virum
 & Clarissimum, Dominum EBB
 Hegenwald/ auctorem cantilenæ i
 dich meiner D H Erre Gott/ & c. quā
 gunrur afflicti & pœnitentes. Ex
 bus filiulus defunctus in hanc luf
 Quem verò DEUS Parentibus
 dum, nunc ad se repetivit. Fl
 erat: fructus autem ferre & gaudiu
 parere potuisset, si diutius hîc vixi
 tis maturitatem pervenisset. N
 rumq; exemplo moniti mori sem
 ut assiduâ mortis asvesfactione
 vincamus per Dominum nostrum
 CHRISTUM. Sic unusquis
 animo expectabit mortem, & c
 atque Poëta dicet:

*Cur metuam mortem? mors
 imago est;*

*Nam merito nitor, maxime
 Vermis adhuc spiro moriturus
 Mors etenim certa est, funera*

the scale towards document

